

APRIL 1999

Alle i Slægtsforeningen ønskes et rigtig godt forår.

SOMMER OUGAARD DAG.

Lordag den 14 AUGUST 1999 vil der blive afholdt Sommer Ougaard Dag, afsluttende med Generalforsamling og grillspisning hos John Gravesen (3.1.3) i Mogenstrup ved Næstved. Forinden har bestyrelsen arrangeret en køretur rundt på Sydsjælland - Møn - Bogo og Falster over de fire store broer. Under turen vil vi også besøge Gåsetårnet i Vordingborg. Nærmere vil tilgå i JULI måned.

KONTIGENT.

Den 01 MAJ 1999 forfalder kontigentet til betaling. Beløbet udgør Kr. 25,- pr. person, dog Kr. 50,- pr. familie. Kontigentet samt eventuelle donationer bedes indbetalt på vedlagte girokort.

Efterlysning

I årene op til 1894 tog Marius familienavnet "Ougaard", som han den 22.01.1894 fik kongelig bevilling til at bruge. Hans børn sponserede, at der den 10.06.1933 også blev givet kongelig bevilling til at føre familienavnet "Ougaard-Jensen".

Om alt dette kan læses i Jubilæumsskriftet 1986 side 3-4, 12-17, 55 og 58-59. I Marius' flora kan vi således se, at han i 1881 skrev sit navn som "Marius Jensen Ougaard".

Marius er født den 29.03.1861 i Aarslev, og han har således ikke selv boet på (Balle) Overgaard, som navnet Ougaard uden tvivl er afledt af, hvorimod hans far Søren Jensen iflg. egne oplysninger til Ordenskapitlet har boet på gården fra sin fødsel i 1835 og indtil han tog derfra som 17-årig i 1852, hvor han blev indskrevet på seminariet i Lyngby ved Grenå. Søren var lærer i Aarslev i perioden 1858-1908.

Marius syntes måske, at der var mange Jensen'er, og han har sikkert også været på besøg, ferie m.v. på Balle Overgaard.

Men hvorfor tog han navnet Ougaard?

Jeg mener ikke, at Marius har været soldat, men da ville han enten være kaldt ved nummer, Jensen eller "Aarslev". Det kan jo også være, at han gerne ville kaldes noget andet end sin far "Jensen, Aarslev" og derfor søgte et skridt længere tilbage og antog en dialektisk udtale af Overgaard - enten det første bogstav så skulle være O eller A (se Jubilæumsskriftet side 14).

Torbens søn Morten (2.1.2) funderer herom, og da jeg også synes det kunne være interessant, skal vi herved forespørge familiens medlemmer, om I måtte have fortrinsvis konkrete oplysninger eller evt. andre bud på hvorfor Marius tog navnet Ougaard?

Giv et praj til Morten (tlf. 3324 5446) eller mig (tlf. 5576 1298).

John (3.1.3)

Supplerende oplysninger til Midtvejsskrift 1998:

Side	Rettelse/supplerende tekst	Ref.
3	Ane Marie Rasmusdatter er død den 09.07.1857 i Balle	a)
66-69	Martha Christensen er datter af gdr. Peder Olsen, Langholtegård, som var medlem af sognerådet og skolekommissionen. Dagny (3.) tjente en tid i sine unge år hos Peder Olsen.	b)
73	Fotografiet er uden tvivl optaget foran Farum skole, sandsynligvis af Ejnar.	c)
76-77	Sangen kan synges på melodien "Mor, jeg skal tisse".	d)
84	Drengen på fotoet er Gudruns nevø Erik Larsen fra Rødby. Manden i midten er Frodes gode ven, bagermester Peter Nielsen.	b)

Referencer:

- a) Jens Gravesens (3.1') ringbind om slægten Ougaard
- b) Erik Ougaard (5.2)
- c) Erling (1.2) m.fl.
- d) Liss (2.4)

Beretningen på side 66-69 er 2. del, hvor 1. del bl.a. omhandler, hvordan embedet i Svinninge blev ledigt. Mens del 1 nok vil blive optrykt i Slægtsbladet, kan Erik (5.2) oplyse følgende:

Marius' forgænger lærer Jacob Jensen omkom på tragisk vis. Hans eneste søn hed Jens Jacob Hjort Jensen, som blev boende i Svinninge med sin mor Wilhelmine Jensen. Han uddannedes som sømand, tog styrmandseksamen og blev senere havnemester i Korsør. Han var jævnaldrende med Frode og Viggo og kom ofte med sin familie til fars fødselsdag den 25.juli, hvor han traf sammen med en stor del af Ougaard-familien, som i stort tal var samlet. Forbindelsen var intakt og rakte også ud til mor efter fars død.

Herudover har Erling (1.2) oplyst:

Jens Jacob Hjort Jensen var en tid adjudant for kronprins Frederik. Dette kan hænge sammen med, at han en sommer var med ombord på et af flådens skibe, som lå ud for det kongelige feriehus ved Skagen. Prinserne kedede sig og sendte bud ud på skibet, og det da stiftede bekendtskab har formentlig ikke været til skade for, at han senere blev adjudant, havnemester ved Flådestation Korsør, samt udnævnt til Ridder af Dannebrog.

Jens Jacob Hjort Jensen døde i 1998.

MIDTVEJSSKRIFTET.

Bestyrelsen skal endnu engang anbefale, at man køber Midtvejsskriftet. Skriftet er spændende læsning for alle, som vil vide mere om vores forfædre. Prisen er fastsat til 100 kr. pr. stk + 15 kr. i forsendelse. Skriftet kan bestilles ved Flemming Ougaard (13.3). Tlf. 4656 4708.

ØKONOMI.

Da Slægtsforeningen, på grund af Midtvejsskriftet, for ALLERFØRSTE gang har røde tal på bundlinien = Kr. -621,74, skal bestyrelsen endnu engang anbefale, at man køber Midtvejs-skriftet samt indbetaler kontingentet snarest efter den 01 MAJ 99.

FØLJETON, 2. afsnit (del 1: se bladet fra august 1998)

Efter at vi havde faaet stemplet vore Pas kom vi ind i et Hurtigtog, som i løbet af et par Timer førte os til London - Kæmpebyen London, som jeg saa tit har fortalt de store om, saa vi ikke meget af. Kl. var 11 om Aftenen efter engelsk Tid, da vi naaede vort Hotel, et stort Udvandrerhotel og efter et Aftensmaaltid, som vi haardt trængte til efter den haarde Tur paa Vesterhavet, gik vi i Seng. Det var rart igen at have fast Bund under sig, og at man ikke skulde kastes rundt i Sengen af de lunefulde Bølger. - men hvad var det? Straks efter at jeg var kommet i Seng, begyndte Sengen at rulle! Dog nej, det var kun Indbildning, den lange Tur paa Havet var ikke saadan at blive kvit, dog snart efter faldt jeg i Søvn, og næste Morgen var det hele glemt.

Hotellet var, som jeg før sagde Udvandrerhotel, en mængde Folk fra alle Egne af Europa var samlet her for at vente til deres Damper afgik. Der var en Hollænder, Tyskere, Russere, Tyrker, Nordmænd og Danske saa det var en Summen af mange forskellige Sprog, og vi kunde ikke forstaa noget af det.

Nu havde vi en Dag til at være i London og vi mente at vi skulde faa en Del af Byen at se, men det blev ikke til ret meget; fordi vor Agent, som skulde ordne vore Papirer, narrede os - desuden faldt ogsaa ind med Regn og lidt Taage - ikke den berømmelige Londonertaage - saa vi foretrak at gaa ind i en Biograf, hvor de spillede Oliver Twist. Næste Dags Formiddag løb vi en lille Tur rundt og saa paa gadelivet. Overalt i Gadelivet vrimlede det med Sporvogne, Omnibusser, Hestekøretøjer og Biler. Dog, et lille fik vi, et lille - omend lille bitte - Indtryk af hvordan de lever i London. Om morgenen fik vi Smørrebrød, Skinke og Spejlæg - de to sidste slags var maaske fra Danmark; om middagen Suppe, Bøf og Kartofler og om Aftenen Suppe, Steg og Kartofler, det var saamænd meget godt, men det var ikke saa godt som i Danmark; Englænderne kan ikke i den ædle Kogekunst staa sig med Danskerne; hvad vi især savnede til Stegen, var Sovsen - det bruger de ikke der.

Hotellets Dagligstue var ikke forsynet med Kakkelovn, saadan som vore stuer er. Der var en aaben Kamin, som ikke kunde varme Stuen op; man fyldte Kul paa Ildstedet og somme Tider slog Røgen ud i Stuen, og saa var der kun varmt lige omkring den. Nej, maa vi be' om de gode danske Kakkelovne.

Om Formiddagen Kl. 11 $\frac{3}{4}$ kørte vi med Hurtigtog tværs over England til Liverpool, hvortil vi kom Kl. 4 $\frac{1}{2}$. Turen over England! - Ja, hvad kan man se fra et Kupévindue og saa oven i Købet fra et Eksprestog. Jo, lidt fik man jo set; der var mange Græsmarker med levende Hegn omkring, midt i Marken kunde der staa enkelte store Træer. Kvier, Hestie og Faar gik ude; det gør de jo hele Vinteren der.

Over Middag kom Solen frem og nu blev der ogsaa en anden Afveksling, - det var Lørdag Eftermiddag - og som I ved - holder man fri denne Eftermiddag „Weekend" som Englænderne kalder det; saa sporter de i stedet for, og ved hver enkelt større By var der en mængde paa Fodboldpladserne; navnlig ved Liverpool var der mange Fodboldpladser, jer har aldrig før set saa mange paa et Sted, og alle var de optaget af Spillere - smaa og store - Søndag bliver helligholdt - da skal man efter sigende ikke kunde se noget til Sport.

En Ting til maa ogsaa nævnes: Kultogene; jeg ved ikke hvor mange Kultog vi mødte, men det var mange, og der var mange Vogne i hvert.

Byen Liverpool saa vi ikke noget af, Toget kørte lige ned til Havnen og en halv time efter var vi om bord paa Damperen „Darro" - det Skib, som i de næste 24 Døgn skulde være vort Opholdssted. „Darro" var en Damper paa 11-12.000 t - altsaa efter Atlanterhavsskibe ret lille. Nu gik livet saa sin stille Gang paa Søen c. 2 $\frac{1}{2}$ Døgn og vi fik Tid til at stifte Bekendtskab med de faa Rejsende; paa 3^{die} Klasse var vi kun 8, nemlig en Englænder med Søn, en engelsk Argentiner med Søn, en Portugiser, en - ja hvad var han - hans Moder Ægypter hans Fader Jøde, han selv havde været baade i Italien, Frankrig, England og Argentina til trods for sine kun 22 Aar, og saa os to Danske;